Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8405
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

adno Her nuc ideo commemorauerit ne ut in Saul verbum dni appo
sito cecidisse palma iustitie iudicat amisisse eligendo illud qui de
cione dignus no fuit Ipse ide David no qua lesuiq si ta ipsius tu
familiaris sdo dei et eiusdem obi persona ipsi future meditanaris passi
onis resurrectionis z ascensionis sue mysteria claruis atq sonoius
loquit post David quam post alicuius ceteris ad suauitate armon
ae dulcedinis Nunq at istu gradu post lapsum cecinit No unqz no de
cebo mq iniquos vias tuas subaudit cum q pius ipsius grad

Xcm.

Apparet nuc mystis quid vnum sapiat dicit Melius est enim duos
simul esse quam vnum Habet enim emolumentum societatis sue Si
vnus cecidit ab altero fulcit Ve soli qui cum ceciderit no habz subleuantem Et si dormierint duo foueb mutuo Vnus quo calefiet Et
si ipsum praualuerit erunt vnum duo resistunt ei In istis magis in saul fuit
et David apparet quam vera quam pulchra sint hec Quid enim est vnum
ut solum esse in sermone dni precisse Et quid est duos simul esse nisi
sermone dni mitte vite huius sine in lectulo ipsius sonum sed Hoc multo
melius est Vnde ve soli mq quia cum ceciderit no habz subleuantem de
ergo Saulem quia quando cecidit solus fuit no habens subleuantem
sed dni sermone Precisum enim illud Vnde et dictum est adeum No sit cuer
tur tuum quia precisti sermonem dni et pecent te dni ne sis vox super
ipsum Vero David sermonem dni habuit secum in domo patris in sym
fidei duo ipse erat vnus ipse David z sermo dni vnus cecidit z abolitus
fulcitus est fortius mittens illi et dicens deo misere mei ut iustifices
in sermonibus tuis Subleuatus est et dormierit duo z usq adfinem
vite ipsius David foueb mutuo Nam sermo dni foueb David
tu noctuna quod diuina meditatione sui quemadmodum ille dicit et me
ditatus sum nocte cum corde meo Item Tota die meditatio mea Hoc
erat foueri David id est delectari Nam memor fui mq dei z delectatus
sum Foueb id est delectabat ipse seruo vnus requestendo in suauis
sima iucunditate et dicentis deo Memento esto verbum tuum seruo tuo Sed
non nobis dne non nobis sed nomini tuo da glam Quasi summet ne
gligere tantum in dubo dei in bo promissionis quod apud se habebat soli
tus erat ne oblitum in traditur no ignoras quia custodiere et glo
ficante deo verbum hoc ipse parat custodiret et participes existere glo in
quod illuc dictum est habent enim emolumentum societatis sue Prevaluerit ipsum

Quomodo apparet in duobus illis vnum esse sapere dicit Melius est esse duos simul quam vnum.